

yde. Man begaar en stor Uret imod en saadan Mand og bidrager ikke til at skabe, hvad alle ønske: selvstændige lykkelige Hjem ved at sætte dette Bidrag for lavt. Det bør sættes saaledes, at det kan gives til den flinke Karl ude paa Landet, der ved at være dygtig og økonomisk, naar han har haft Tjeneste et vist Antal Aar, har samlet saa stor en Sum, at han har Udsigt til paa en saadan Lod at kunne brødføde en Familie og skabe et lykkeligt Hjem. Hvis man kun vil fordre en 400 Kr., som det, saa vidt jeg husker tidligere er stillet, saa er det for lav en Fordring at stille. I mange Tilfælde vil det jo være saaledes, at Manden laaner disse Penge privat, saaledes: at han i Virkeligheden sidder med en overordentlig stor Prioritetsgæld, ligesom han begynder paa at skulle skabe sig dette Hjem. Samtidig med at han overtager Ejendommen, vil han, hvis han ikke er gift i Forvejen, som Regel gifte sig og stifte Familie, Familien vokser, og saa sidder han med den store Gæld. Man gør overordentlig stor Uret ved at stille Kravene for lavt; jeg siger, at det er udemokratisk. Det er de dygtige Folk paa Landet, de sparsommelige Folk, dem, der derved vise Evne til at skabe lykkelige Hjem, som man skal hjælpe paa denne Maade ved Husmandslodder. Jeg vil haabe, at man vil lade det falske demokratiske Hensyn fare, som det vilde være, at tildele Goderne i Flæng.

Det er naturligt, at jeg udtaler min store Glæde over den Maade, hvorpaa man fra forskellige Sider inden for Flertallet, og ligeledes inden for Ministeriet, stiller sig over for Landets Forsvarssag. Det er med stor Glæde, at Forsvarsvenner have hørt og læst de Udtalelser, som ere fremsatte af den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvori han gjorde en Opfattelse gældende af Forsvaret og dets Maal, som ganske falder sammen med den, der er raadende i Højre. Jeg skal ogsaa minde om, at den ærede Finansminister for faa Aar siden udtalte om denne Sag, at han erkendte, at Venstre var kommen til at staa som større Forsvarsmodstandere, end det egentlig var, fordi det mente, at det maatte indtage et bestemt Standpunkt over for en formodet Chauvinisme hos Højre i tidligere Tider. Ligeledes maa jeg nævne, at de Udtalelser, der for nylig ere fremsatte angaaende den samme Sag af det ærede Medlem, som i Gaar først havde Ordet, have berørt Højre paa en meget glædelig Maade. Naar en Undersøgelse af Forsvarsvæsenet sker, som

det ærede Medlem udtalte: fra Bunden af — og vi nære ikke nogen som helst Tvivl om, at den vil ske fra Bunden af og med fuldstændig Loyalitet — er der heller ingen Tvivl om, at der herved ligesom ogsaa ved andre Forhold — jeg sigter f. Eks. til det forelagte Forslag om Kristiansborg Slots Genopførelse — vil være skabt Betingelser for en Samvirken med Højre, som Landet sikkert vil faa godt af.

Jeg skal ikke udtale mig dybere om de Kantonnementsøvelser, som have fundet Sted i den senere Tid, navnlig ikke efter de Udtalelser, som ere faldne i Gaar. Jeg indskyder, at det var selvfølgelig Højremænd en stor Glæde at høre det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udstede et Suk efter Højres fortræffelige Krigsministre. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, i Særdeleshed ikke efter den ærede Krigsministers Udtalelser, som jo vidne om, at den ærede Krigsminister har en levende Følelse af, at der har været noget forkert, hvorfor han ogsaa selvfølgelig har erklæret sig rede til hurtigst muligt at lade Sagen undersøge, hvad han vel ogsaa vilde have gjort uden Foranledning her fra Tinget. Skulde jeg sige noget om Krigsministerens Udtalelser, skulde det være det, at den ærede Minister, da Undersøgelserne ikke ere fuldendte — hvad han selv erkendte — lidt for tidligt har talt om og for stærkt har accentueret, at der er begaaet Fejl. Naar en Udtalelse falder paa et saa højtideligt Sted og tillige paa et saa usædvanlig højtideligt Tidspunkt, som det skete i Gaar, kan der let deraf drages Slutninger, som maaske ikke ere heldige, særlig hvis der er begaaet Fejl, da jo først Undersøgelsen kan vise, i hvilket Omfang de ere begaaede, hvor de ere begaaede, og af hvad Art de ere. Dette kan ikke foreligge tilstrækkeligt oplyst, før Undersøgelserne ere afsluttede. Men jeg vil af disse Øvelser tage Anledning til at rette en Forespørgsel til den ærede Minister eller til det ærede Ministerium. Værnepligten her hjemme er jo ualmindelig let. I andre Lande har man jo en meget tungere Værnepligt, end vi have her hjemme. Men det kan jo ikke nægtes, at Værnepligten ved disse Indkaldelser hvert andet Aar for mange kan falde meget tungt. Naar man aftjener sin Værnepligt i 22 Aars Alderen, ere de fleste jo ugifte; og ere Folk gifte, saa maa de selv tage Skade for Hjemgæld; man kan forlange med nogenlunde Rimelighed, at de ikke ere gifte i den Alder.